

TEZAU LITURGIC

22 IULIE

**PARACLISUL
SF. MIRONOȘIȚE
MARIA
MAGDALENA**

ATENA, 2020

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:

Δι' ἐρχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν ἰσαπόστολον σεπτὴν Μυροφόρον, καὶ τὴν μαθήτριαν Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, θεραπευτὴν

πανάριστον τῶν νόσων ἐν ῥδαῖς, ἅπαντες τιμήσωμεν, πρὸς αὐτὴν ἐκβοῶντες· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, σοὺς ἰκέτας ἐκ βλάβης, τῆς ἐνεστώσης ἵνα σε ἀεὶ, ὡς εὐεργέτιν Μαρία γεραίρομεν.

Δόξα.

Οἱ τῆ σορῶ τῆς Μυροφόρου προστρέχοντες, χειρὸς αὐτῆς πανευλαβῶς μετὰ πίστεως, δεῦτε ἐκ πόθου ταύτην ἀνυμνήσωμεν, πρὸς αὐτὴν κραυγάζοντες, ἐκ βαθέων καρδίας· Μαρία πανένδοξε, τοὺς σὲ νῦν προσκαλοῦντας, ἀπὸ παντοίων λύτρωσαι δεινῶν, ἐπιφορᾶς τε καὶ πάσης κακώσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πολλοῖς συνεχόμενοι πειρασμοῖς, καὶ σοὶ προσδραμόντες, Μυροφόρε Μαγδαληνή, δεόμεθα πάσης ἐπηρείας, σαῖς προστασίαις καὶ νόσου διάσωσον.

Ἡ πάντιμος χεὶρ σου Μαγδαληνή, παρέχει ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι καὶ πυρετοῖς, τοὺς συνεχομένους διασώζει, καὶ ἐκδιώκει δαιμόνων τὴν μάστιγα.

Νοσοῦντες τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, παθῶν καχεξία, σοῦ προστρέχομεν τῇ σορῶ, ἴασιν αἰτοῦντες ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπολαβεῖν καὶ πταισμάτων συγκώρησιν.

Θεοτοκίου.

Μαρίαν μαθήτριαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν Θεοτόκον ἀνυμνοῦμεν οἱ εὐσεβεῖς, νόσων θεραπείαν ἐξαιτοῦντες, ἀπολαβεῖν καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Μυροφόρε Μαρία τὰ τῆς ψυχῆς ἴασαι, πάθη καὶ τοῦ σώματος δέομαι ταῖς πρεσβείαις σου, ὅπως γεραίρω σε, καὶ ἐκτελῶ σου τὴν μνήμην, πόθῳ θεοδόξαστε καὶ ἰσαπόστολε.

Εὐμενῆ σε προστάτιν πρὸς τὸν Θεὸν ἔνδοξε, πάντες προβαλλόμεθα πίστει Μαρία πάνσεμνε, καθικετεύοντες, ὡς Μυροφόρων σε πρώτην, λυτρωθῆναι ἅπαντας τῇ προστασίᾳ σου.

Εὐπροσδέκτοις εὐχαῖς σου Μαγδαληνή ἴασαι, νόσους τε καὶ πάθη ποικίλα καὶ πᾶσαν κάκωσιν, χειρὸς προσπτύξει σου, τῆς πανευόσμου Μαρία, ἣν Θεὸς ἐδόξασε παντοίοις θαύμασι.

Θεοτοκίου.

Παναγία Παρθένε ἡ τὸν Θεὸν τέξασα, ρῦσαι πάσης θλίψεως βλάβης τε τοὺς προστρέχοντας, καὶ

ἀνυμνοῦντάς Σε, σὺν Μυροφόρῳ καὶ σῶζε, πάσης
περιστάσεως μόνη πανύμνητε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου
Μυροφόρε, ὅτι σὲ ἐν πειρασμοῖς προβαλλόμεθα
ἐνδοξε, ὡς ἔτοιμον βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβείαν τὴν σὴν ὡς ὄπλον ἀπροσμάχητον,
πλουτοῦμεν ἀεὶ καὶ πίστει ἐκβοῶμέν σοι· Μυροφόρε
πάνσεμνε, Μαγδαληνὴ Μαρία πρόφθασον, καὶ ἐκ
κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς θείαις πρὸς Κύριον
πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἵπὲρ φύσιν χαρίσμασιν, ὠραιζομένη χεὶρ σου ἡ
πάντιμος, Μυροφόρε ἰσαπόστολε, θεραπεύει νόσους
τῶν τιμώντων σε.

Ἀρυόμενοι πάντοτε, τὴν ἐκ τῆς σοροῦ χειρὸς σου
χάριν ἀέναον, ᾧ Μαρία εὐφημοῦμέν σε, καὶ τὸν σὲ
δοξάσαντα γεραίρομεν.

Νοσημάτων θεράπευσον, πληθὺν τὴν ἡμῶν Μαρία
δεόμεθα, διπλὴν ἴασιν βραβεύουσα, τῆς ψυχῆς ὁμοῦ
τε καὶ τοῦ σώματος.

Θεοτοκίου.

Τῆς Μητρός Σου δεήσεσι, καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας
Κύριε· Σοῖς ἰκέταις δὸς συγχώρησιν, τῶν
πλημμελημάτων ὡς φιλάνθρωπος.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Χεῖρά σου σεπτὴν, Μυροφόρε ἀσπαζόμεθα, τὴν
προσπαύσασαν τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ, ἣν
προσκυνοῦντες, πάσης νόσου ἐκλυτρούμεθα.

Ἐμπλησον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς Μαρία χάριτος, τῇ
προσπύξει τῆς σεπτῆς σου χειρός, καὶ τὰς νόσους
πάσας ἡμῶν ἴασαι.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ
αἰωνίας τυχεῖν ἀξίωσον, τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς
Μαρία ἔνδοξε.

Θεοτοκίου.

Μόνην πρὸς Θεόν, προστασίαν Σὲ κεκτήμεθα, οἱ
Σοὶ ἰκέται Θεομητορ ἀγνή, Ὅν Σαῖς πρεσβείαις
ἐξιλέωσαι δεόμεθα.

Ῥδὴ σι΄. Τὴν δέησιν.

Ἐδόθη σοι, τῶν θαυμάτων δύναμις, καὶ ἡ χάρις τοῦ
ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν ἀσθενῶν, Μυροφόρε ὀξέως·
ὄθεν τελεῖς καθ' ἐκάστην τοῖς κάμνουσι, θαυμάσια
παντοδαπά, καὶ ἰάσεις Μαρία πανένδοξε.

Μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, περισκέπουσα
αἰεὶ καὶ φρουροῦσα, ὅτι πρὸς σέ, Μυροφόρε Μαρία,

διὰ παντὸς ἀφορῶμεν οἱ δοῦλοί σου, παντοίας οὖν ἐπιφορᾶς, ἀνωτέρους ἡμᾶς διαφύλαξον.

Ἐκ σάλου, τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως, καὶ δεινῆς ἡμᾶς θεόφρον Μαρία, τῶν πονηρῶν, λογισμῶν καταγιγίδος, πρὸς γαληνὸν ἐγκαθόρμισον ὄρημα, ἰσχύεις γὰρ τοῦ βοηθεῖν, παρρησίαν ὡς σχοῦσα πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίου.

Ἕμνοῦμέν σε, Θεομήτορ ἄκραντε, καὶ δοξάζομεν ἀεὶ κατὰ χρέος, ὅτι βροτῶν, σωτηρία ὑπάρχεις, ἐλπίς καὶ δόξα καὶ σκέπη καὶ καύχημα, καὶ στήριγμα τῶν εὐσεβῶς, προσκυνούντων τὴν θείαν εἰκόνα Σου

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Μυροφόρε, ὅτι σὲ ἐν πειρασμοῖς προβαλλόμεθα ἔνδοξε, ὡς ἔτοιμον βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις.

Ἄκραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Οἱ ποθοῦντες τῶν ἀσθενειῶν ἀναρρώσασθαι, τῇ σορῶ Μυροφόρου χειρὸς νῦν προσδράμωμεν, καὶ εἰκόνα τὴν αὐτῆς, προσκυνοῦντες εὐλαβῶς, μετὰ πόθου κράζωμεν αὐτῇ, ὡς λαβοῦσα χάριν ἐκ Θεοῦ, τοὺς νοσοῦντας ἰᾶσθαι, παντοίων πειρατηρίων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων, θεράπευσον Μαγδαληνή, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Προκείμενον: *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις
Αὐτοῦ.*

Στ.: *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς καὶ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῆς.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκου Κεφ. 16:9-20

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ Πρώτῃ
Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ'
ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα
ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ
κλαίουσι· Κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ, καὶ ἐθεάθη ὑπ'
αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν
περιπατοῦσιν ἐφανερώθη, ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ,
πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες,
ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.
Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη,
καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν·
ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ
ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν
κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ
κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ
ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι
ταῦτα παρακολουθήσει. Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια
ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις
ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς
βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς
ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς,
ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ

Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα: Ταῖς τῆς Μυροφόρου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Μὴ παρίδης δέησιν, τῶν ἀναξίων σου δούλων, Μυροφόρε ἔνδοξε, ἀλλὰ δέξαι τάχιστα, καὶ βοήθησον, θλίψεσιν ὀδύνας τε, πλείσταις προσπαλαίουσι, καὶ δαιμόνων ἐπιθέσεσι, σκέπην γὰρ ἔχομεν, σὲ καὶ προσκαλούμεθα πάνσεμνε· λύτρωσαι οὖν τοὺς δούλους σου, βλάβης ἐκ παντοίας καὶ θλίψεως, ἴασιν ἀφθόνως ψυχῶν τε καὶ σωμάτων δωρεάν, Μαρία τάχος παρέχουσα, πᾶσι τοῖς αἰτοῦσί σε.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἰσαπόστλος οὔσα Μυροφόρε Μαρία σοφὴ πανένδοξε, ἐκλύτρωσαι κινδύνων, καὶ πάσης ἐπηρείας, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πειρασμῶν ἀνηκέστων συμφορῶν ἀδοκῆτων Μαρία ἔνδοξε, μαστίγων πολυτρόπων, δεινῶν ἐπερχομένων, ῥῦσαι πάντας τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ψυχικὴν εὐεξίαν καὶ σωμάτων τὴν ῥῶσιν Μαρία ἔνδοξε, παράσχου τοῖς ἐν πίστει, τῷ θείῳ σου

λειψάνῳ, προσιοῦσι καὶ ψάλλουσιν· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Σωμάτων ἰατῆρα καὶ ψυχῶν τὸν σωτῆρα Παρθένε τέξασα, Χριστὸν σὺν Μυροφόρῳ, Μαρία ἐκδυσώπει, διασῶσαι τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Τοὺς τὴν σὴν χεῖρα, πανευλαβῶς προσκυνοῦντας, ἐκ παντοίων φύλαττε κινδύνων, καὶ πληγῆς ἀπάσης, Μαρία Μυροφόρε.

Τῆς τῶν δαιμόνων, πανωλεθρίου μανίας, καὶ ἀνδρῶν ἐχθίστων ἀπονοίας, πρόφθασον καὶ ῥῦσαι, Μαρία σοὺς ἰκέτας.

Τῶν ἰαμάτων, ἢ σορὸς τῆς χειρὸς σου, θεία κρήνη ἐδείχθη Μυροφόρε, τοῖς ἀσπαζομένοις, αὐτὴν πίστει καὶ πόθῳ.

Θεοτοκίου.

Τοὺς πεποιθότας, ἀνενδοιάστως Παρθένε, τῇ πανσωτικῇ Σου προστασίᾳ, ἀνεπηρεάστους, συντήρησον καὶ σῶσον.

Ῥδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκου.

Τοὺς πίστει προσκυνοῦντας, τὴν σορὸν χειρὸς σου, καὶ ἐμφερείας τὸ θεῖον ἐκτύπωμα, σκέπε καὶ φρούρει Μαρία, Χριστοῦ μαθήτρια.

Σορός σεπτῆς χειρός σου, ἰατρεῖον πέλει,
πνευματικόν· διὸ ταύτη προστρέχοντες, παθῶν καὶ
νόσων παντοίων, ἀπολυτρούμεθα.

Μὴ παύση συντηροῦσα, ταύτην σου τὴν ποιμνην
σου, ἐκ πολυπλόκων σκανδάλων τοῦ ὄφους, καὶ ἐξ
ἀνθρώπων ἀδίκων, Μαρία ἔνδοξε.

Θεοτοκίου.

Τὴν ὄντως Θεοτόκον, πάντες Σὲ τιμῶμεν, καὶ τοῦ
Ἀγγέλου τὸ χαῖρε Σοὶ κράζομεν· ὡς διὰ Σοῦ σωτηρίας,
τυχόντες Δέσποινα.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίροις ᾧ μαθήτρια τοῦ Χριστοῦ, χαίροις
Μυροφόρων, κορυφαία Μαγδαληνή, πρώτη
κατιδοῦσα, Ἀνάστασιν Κυρίου, καὶ ταύτην
Ἀποστόλοις, πρώτη μηνύσασα.

Χαίροις ἰσαπόστολε τοῦ Χριστοῦ, χαίροις ᾧ Μαρία,
Μυροφόρων ἢ καλλονή, χαίροις ἢ τὸ χαῖρε, μετὰ τῆς
Θεοτόκου, φαιδρῶς ἐνωτισθεῖσα, τῇ Ἀναστάσει Αὐτοῦ.

Ὁρθρισας τῷ τάφῳ τοῦ Ἰησοῦ, ἐπέστης σὺν μύροις,
Μυροφόρε πρώτη· διό, ἐκλήθης καὶ μύσταις, τὴν

ἔγερσιν Κυρίου, Μαγδαληνή Μαρία, καίρουσα ἔφησας.

Τοὺς ἀσπαζομένους εὐλαβῶς, τὴν σεπτὴν σου χεῖρα, τὴν μυρίσασαν τὸ Χριστοῦ, σῶμα Μυροφόρε, διάσωζε ἐκ βλάβης, καὶ πάσης ἐπηρείας, νόσων καὶ θλίψεων.

Ἔρrane τὸν τάφον Μαγδαληνή, ἡ ἅγια χεὶρ σου, πανευώδη μύρα τερπνά, Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, ρανάτω σου τὴν χάριν, καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς πόθῳ, ἀσπαζομένους αὐτήν.

Τῆς Χριστοῦ ἐγέρσεως θεωρόν, πρώτην καὶ Ἀγγέλων, ἐπακούσασαν τῆς φωνῆς, καὶ τῶν Ἀποστόλων, Ἀπόστολον ὀφθειῖσαν, Μαγδαληνήν ἐν ὕμνοις, ἀνευφημήσωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή
ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

*Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων
τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν
Εἰκόνα καὶ χρισμένων δι' ἀγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ
παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.*

Πάντας, τοὺς τὴν θείαν καὶ σεπτὴν, σοῦ
ἀσπαζομένους εἰκόνα, καὶ τὴν σορὸν τῆς χειρός,
πάσης ἀπολύτρωσαι, ὀργῆς καὶ θλίψεως, Μυροφόρε
πανένδοξε, καὶ πάσης ἀνάγκης, ἡμᾶς νῦν ἀπάλλαξον,
Χριστοῦ μαθήτρια, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου πάντες,
πάντοτε σωζόμενοι πόθῳ, τὸ σεπτὸν σου ὄνομα
γεραίρομεν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.